

Ribe Amts 5de Valgkreds, som jeg ikke kan undlade at gjøre en Bemærkning til, og som jeg tilstaar er dem, der nærmest foranledigede mig til at bede om Ordet. Det ærede Medlem har udtalt sig saaledes i Tidenden Sp. 126: „Seg kan godt forstaa det, naar der føres den Lære paa forskjellige politiske Møder, som jeg har hørt flere Gange i Sommer, da for Exempel det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) stod ganske fredelig op og sagde: Sa, jeg skal indrømme, at der er de to Ting i Danmark, der er den almindelige Valgret og Provisoriet; skal man altsaa vælge det One eller det Andet, saa maa man hellere falde i Armene paa Provisoriet end paa den Lovlige almindelige Valgret i Danmark“. Det er en Udtalelse, der ikke er rigtig, saaledes har jeg ikke udtalt mig. Det er det ærede Medlems livlige Fantasi, der er løbet af med ham. Vi have et gammelt Ord her til Lands, som siger, at Herrer og Narre have deres frie Sprog. Jeg forudsætter nu ikke, at det er i Kraft af nogle af disse Egenstaber, at det ærede Medlem fører sit frie Sprog, men det er alligevel friere, end det kan tilstedes. Jeg har aldrig udtalt noget saa Urigtigt som dette, men jeg har ved given Leilighed gjort opmærksom paa det Faktum, at da det af den almindelige Valgret udgaaede Thing foresøgte paa at benytte Finantsloven og Bevillingsretten til ved Hjælp deraf at fremtvinge Parlamentarismen, saa blev man slaaet tilbage med Provisoriet. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa, men det berettiger ikke til at sige, at jeg skulde have anbefalet at vælge Provisoriet istedetfor den almindelige Valgret. Det er Noget, som det ærede Medlems livlige Fantasi har ladet ham faae ud af mine Ord, og som aldrig har ligget deri. Jeg har ligeledes ved Leilighed fremhævet overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), der meget stærkt hævdede, at Bevillingsretten maatte for enhver Pris opretholdes, men at Parlamentarismen var Noget, som hverken han eller Folkethingets Flertal fordrede — jeg har overfor dette fremhævet, at disse to Ting komme i Strid med hinanden; thi fastholder man den Lære, at Bevillingsretten skal opretholdes i den Forstand, at ingen Regjering kan bruge Pengene, der ikke ere bevilligede af Folkethinget, saa er man inde paa en Vej, der uundgaelig maa føre til Parlamentarisme; uundgaelig maa føre dertil, at intet Ministerium kan sidde, som ikke kan faae af Folkethingets Flertal, hvad det behøver. Jeg har paavist, at den Stilling, det ærede Medlem saaledes indtog, ikke er holdbar; men jeg har ikke afgivet

nogen Kjendelse om, hvilket man skulde vælge, om man enten skulde foretrække Parlamentarismen eller det Andet. Det har jeg ikke; jeg har end ikke givet noget Raad i saa Henseende. Jeg har kun paavist, at det ærede Medlems Stilling er uklar, uholdbar, og at derimod det Parti, som Thingets ærede Formand antages at staa i Spidsen for, har en meget klarere Stilling end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Kreds (Holstein), idet det aabent vedkender sig, at det, de ville, er Parlamentarisme og ikke Andet; men naar det ærede Medlem siger, at han vil ikke Parlamentarisme og desuagtet fastholder Bevillingsretten i al dens Strengthed, saa siger jeg, at det er uholdbart, at de to Ting kunne ikke forliges. Der er iøvrigt Ingen, der har gjort noget Forsøg paa at indskrænke Folkethingets Bevillingsret; man har hidtil respekteret de Bevillinger, Folkethinget har givet. Man har ganske vist ved given Leilighed forhindret, at Folkethinget skulde kunne fremtvinge Parlamentarismen gennem sin Bevillingsret, at det skulde kunne faae et Ministerium til at gaa for at faae et andet, som Folkethinget syntes bedre om; det er det, man har gjort, men selve Bevillingsretten har man ikke røkket ved. Der er en anden enkelt Fremtoning i det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), som jeg vil tillade mig at berøre. Det er den Maade, hvorpaa han omtalte visse Begivenheder, som foresaldt under Landmandsforsamlingen i Aalborg. Det ærede Medlem var yderlig indigneret over, at en Landstingsmand var bleven overfaldet paa Dyrskuet, at han var bleven ilde medtaget der. Nu er det imidlertid saa, at den paagældende Landstingsmand har offentlig erklæret, at der ikke er sket ham nogen Overlast. Jeg har personlig talt med ham og spurgt ham, om der var sket ham Overlast, og han svarede Nei. Han angav Grunde derfor, som jeg ikke vil gjentage, men Faktum er, at der ikke er overgaaet ham nogen Overlast. Hvad der er sket, og hvad det ærede Medlem (Holstein) ikke fandt Anledning til at omtale, er, at uagtet Landmandsforsamlingen ikke var nogen politisk Forsamling, uagtet den udtryffeligt af Præsidenten var bleven betegnet som en ikke politisk Forsamling, uagtet Hans Majestæt Kongen og nogle af Ministrene vare tilstede, om man vil, som Private, som Gæster ved Forsamlingen, var der Folk tilstede, som dog ikke fandt det upassende at benytte denne Leilighed til paa en høist nærgaaende og høist upassende Maade at demonstrere mod Landets Konge, at søge den ene Gang efter den anden at komme ham saa nær som